

COLLEGIUM MEDICEUM

Borchiana

- s. 3 *Der gik en professor*
- s. 4 *Collegii medici fundatio (Fundatsvisen)*
- s. 6 *Borchens mysterium*
- s. 8 *Hædersmanden Ole Borch*
- s. 10 *Olai Borrichii in memoriam*

Heltekvad

- s. 11 *Til den faldne med genopstandne Nikolaj Frederik Severin*
- s. 12 *Borchianske Kjempekvad*
- s. 13 *Alternativ alummeliste*
- s. 14 *Ad omnes! (Bly & Stum)*
- s. 16 *Lovsang til Borchens fædre*

Borchliv

- s. 18 *Borchens sten*
- s. 19 *Colleg. Medic.*
- s. 20 *Col. Medic. - Ej kold*
- s. 22 *Oles kollegieshow*
- s. 23 *Arkitektens vise*
- s. 24 *Råd og vink til min efterfølger*
- s. 25 *Eforens pris*
- s. 26 *RI's beretning in absentia*
- s. 27

Årstids- og lejlighedssange

- s. 28 *Forår på Borch* (ved Skydefesten)
- s. 29 *Stald op din læsehest* (ved Skyde- og Sommerfesten)
- s. 30 *Når linden den løves* (ved Skyde- og Sommerfesten)
- s. 31 *Haveballade* (ved Skyde- og Sommerfesten)
- s. 32 *Lindens farver* (ved Skyde- og Sommerfesten)
- s. 33 *Takt og tone* (ved KS-festen)
- s. 34 *Evolution eller noget om dyr* (ved KS-festen)
- s. 36 *Julegrisen* (ved Julefesten)
- s. 37 *Borchianske juleglæde* (ved Julefesten)
- s. 39 *Punschens Chemi* (ved første snefald)
- s. 40 *En borchianers sidste sang* (ved dødemiddagen)

Denne sangbog er et unikum: Den er fyldt med hits som *Bly & stum*, den om Jens og den om *Col. medic.* og en vise med en sær metrik. Andre fem, dem har eforen lavet – men den bedste er den, jeg har skrevet. Andenbedst er nok *Fundatio* (trykt i hæftet her som nummer to). Teksten er desværre ej fejlfri; der er faktisk tre små trykfejl i:

* Man bliver jo ”a domo hac udsmidt”, udelukkende hvis man ”far” for lidt.

* Med ”en Festsal til at solde paa” har forfatteren ment ”at bolle på”

* ”Linjen: ”endnu ej har fået Kald” skulle have lydt ”har fået knald”

Der gik en professor

Mel: *Langt høiere Bjerge saa vide paa Jord*

Der gik en Professor med hinkende Fod
Og klingende Mynt i sin Lomme,
Paa Urter og Stoffer han vel sig forstod,
Paa Bøger, de lærde, de fromme;
I Diglen han speided ved Midnatstid,
Om Guld ei fremtrylled hans sindrige Flid.

I Verden han vandred saa vide omkring,
Til Velsklands de glødende Bjerge.
Omslynget af Kvindernes glødende Ring,
Sit Hjerte han dog kunde væрге,
Til Norden han bragte den udelte Tro
At love en Pige, at bygge og boe.

Men Pigen, der syntes saa ærbar og mild,
Hun spotted den Lærde, der hinked;
Og aldrig, naar Smeltningen syded som Ild,
Imøde ham Guldet dog blinked, -
Nei, Lykken den var ham saa haardt imod,
Den gamle Professor den aldrig blev god.

Da bygged en Gaard han med skjærmende Ly
For Urter og Stoffer og Bøger,
At trygt i den dyre, den larmende By
Studenten sin Lærdom forøger;
Og Gaarden den stander end i Kjøbenhavn
Og bærer trods Stifteren Stifterens Navn.

Hav Tak, Ole Borch! for vort venlige Hjem;
Det bærer din Roes gennem Tiden;
Vor Kjærlighed vandt Du, og tryller Du frem
Tro Kæmper for Sandhed i Striden,
Da var Dig dog Lykken ei altid imod,
Den gamle Professor tilsidst den blev god.

E.F. Koch 1864

COLLEGII MEDICEI FUNDATIO

Mel: *I lille Kongensgade...*

I *Canicorumstræde* er en grundmuret Residens,
o ja, o ja, o ja, o singsalia,
med Springvand fersk i Gaarden og *item* ej paa Have læns.
o ja, o ja, o ja, o singsalia.
Den og den liden Vaaning, som jo derhos er opbyggt,
jeg overgiver trygt,
dog ikke uden Frygt,
at Efor og Magnificus det hele hugge skal,
studentibus, der endnu ej har faaet Kald.

Til sex *pro Centum* aarlig jeg skænker Dem ej Penge faa,
o ja, o ja, o ja, o singsalia,
som Børnepenget sikkert de allentid udsættes maa,
o ja, o ja, o ja, o singsalia,
cum samt min fine Have, hvor dog Færdsel bli'r forbudt
og løse Hunde skudt,
naar Mørket er frembrudt.
Min Kælder overlades Dem *usui honesto*,
til nyttig Embellering Skrin med Løse to.

Paa Deres Skuldre aarlig som Pligt en Dissertats er lagt,
o ja, o ja, o ja, o singsalia,
”*Decepta a serpente* hvad Eva dengang ku' ha' sagt,”
o ja, o ja, o ja, o singsalia,
som Titel jeg Dem skænker frit *exempli gratia*,
men andre er kun bra,
skriv blot kun ikke a',
thi selv om ingen læser nu, hvad deri skrevet staar,
det ses maaske ved Festerne om hundred' Aar.

Ta' Philosophicum om maa hver, der ikke mer er Rus
o ja, o ja, o ja, o singsalia,
for sig at dygtiggøre til *precibus solennibus*,
o ja, o ja, o ja, o singsalia,
og gik det *ante optime*, imens det *nunc* gaar skidt,
bli'r den, der kan for lidt,
a domo hac udsmidt.
Examinator være skal Collegii Efor,
der derfor Philosophicum foræret faar.

Ti skal Theologien og tre Magi sig tage af,
o ja, o ja, o ja, o singsalia,
Tre andre af forskelligt blandt andet *vasa chemica*;
o ja o ja, o ja, o singsalia,
men Exercits i andet lovligt Studium ugenert,
som hver er incliner't
kan ske ureleger't
Alumnerne skal have Ry for megen Dygtighed,
Ripens're kan dog nøjes med Gudfrygtighed.

”Collegium Medicum” Kollegiet kaldes skal bestemt,
o ja o ja, o ja, o singsalia,
for ingen kan jo si' det, saa hurtigt det igen bli'r glemt.
o ja, o ja, o ja, o singsalia,
Hvordan nu Folk paa Borken skal faa Tiden slaa't ihjel,
De spørger - og med Skel -,
et Vink jeg giver selv:
Paa Kamrene De Giestebud slet ikke holde maa,
Jeg skænker Dem en Festsal til at solde paa.

K. Bang 1926

Borchens mysterium

Mel: *Her med fryd jeg rigdoms spor* (Genboerne)

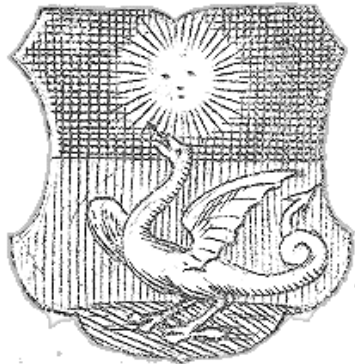
Skal en gammel hem'lighed
evig taust forvares?
Skal man sige, hvad man ved,
så mysteriet klares?
Borch har afvist alle gæt,
i tre sekler holdt han tæt,
han holdt tæt, han holdt tæt,
alle gæt - han holdt tæt.
Men nu må det siges!
Nu vil vi indvies!

Ole var en flittig mand,
grundlærd i kemien,
gamle sprog studered han
i filologien.
Men når mester Borch holdt fri,
stod den straks på alkymi,
alkymi, alkymi,
han holdt fri, alkymi.
Kolber, røg og flammer
sodede hans kammer.

Jagten på de viises sten
plagede hans hjerne.
Se materien klar og ren,
var hans ledestjerne.
Så en nat stod kolben fuld,
af det rene, røde guld,
røde guld, røde guld,
den var fuld, røde guld
Og da det var fundet,
da blev Borchens grundet.

Altså er de viises sten
grundsten her i huset.
Åndens spiritus er ren,
man bli'r skønt beruset.
Hver student bli'r glad og fuld
af det røde visdoms-guld,
visdoms guld, visdoms guld,
glad og fuld, visdoms guld
Hver, der vil studere,
kræver mere, mere!

Ole Borch som alkymist
være evigt priset!
Dog kan tvivlere - hvor trist -
ville se beviset.
Vi må be' dem: kast et blik
på et lille, mystisk stik,
mystisk stik, mystisk stik,
kast et blik, mystisk stik,
Det har opbevaret
gåden, ja, og svaret.

Se, hvor fabeldyret står,
halvvejs ørn, halvt drage,
mens det stærkt med vingen slår,
halsen lagt tilbage!
Solen stiger bag et hegn
som den nye fødsels tegn,
 fødselstegn, i fødselstegn,
 sol bag hegn, fødsels tegn,
alle luftens riger,
sitrer, mens den stiger.

Dragen spytter svovl og ild,
eksplosiv og dygtig;
ørnen hvid, som månen mild
og som kviksølv flygtig.
Sulphur og Mercurius
varmes over kolbens blus
 kolbens blus, kolbens blus,
 curious, kolbens blus
Når de smeltes sammen,
oh! da stiger flammen.

Alkymiens hemlighed,
ses, når stoffer smeltes.
Hegnene, vi standsed' ved,
overspringes, væltes.
Alting ændrer sin natur,
når først guldets bli'r tinctur,
 ren tinctur, ren tinctur,
 ny natur, ren tinctur
Fagenes forening,
dét er Borchens mening!

Her er brudenattens lys,
gåden inderst inde:
alkymiens sande gys,
samler mand og kvinde.
Visdom stiger mod sin top,
for en mands og kvindes krop,
 kvindes krop, kvindes krop,
 visdoms top, kvindes krop
er jo sammenføjet
inde under tøjet.

Hvad du dog har sammenbragt,
gamle Borch, du stærke!
Fag ved fag har her du lagt
under Eros mærke.
Med et viist mysterium
har du ordnet Borchens rum.
 Borchens rum, Borchens rum,
 hvilken sum, Borchens rum.
Guldet, du har givet,
holder hele livet.

†EAN ca. 1999

Hædersmanden Ole Borch

Mel: *In vernalis temporis*

Lad os nu nævne den herligste mand,
lærd som vel ingen, der findes.
Få har studeret ihærdigt som han.
Her mellem os skal han mindes.
Han har længst forladt vores jord,
men i evigheds himmelrum bor
han blandt de klareste stjerner.

Lad os da mindes hans navn og dets glans,
vi, som han har adopteret.
Dengang en dommers bestilling blev hans,
har han med retsind voteret.
Kongens sundhed varetog han
med sin værdige lægeforstand,
lærd og berømt som professor.

Det blev de højeste poster han fik,
og han bestred dem med hæder.
Men selv om døden har udslukt hans blik,
gi'r han os stadigvæk glæder.
Skønt hans krop er gemt under muld
stråler stadig hans visdom som guld,
hver gang vi synger og fester.

Sært blev det afkom, hans avlekraft fik,
døtre og sønner var bøger.
men skønt hans livsblomst blev bleg og forgik,
går han igen her og spøger.
I reolen står nu hans ”slægt”.
Dit forfatterskab viser sin vægt,
ædle Ola-us, kaldt Ole!

Han har betænkt os i 300 år.
Kun én klausul står der prentet:
Tjen blot Minerva med hud og med hår,
lyder det i testamentet.
Fra den sorte pligts slaveri
har han købt borchianerne fri,
givet dem år uden sorger.

Så lad os glædes i stifterens navn,
han der var brav, så det tæller.
Og når vi lovsynger hæder og gavn,
er det Ola-us, det gælder.
Sangens ord skal binde en krans.
Huset her er til evig tid hans,
kunsternes værdige bolig.

På latin 1926 af J. Gyrring.
Gendigtet 2008 af †EAN
efter oversættelse af †FSP

Olai Borrichii in memoriam

Mel: *Gaudeamus igitur*

Recordemur nominis
Optimi nostratis : |
Qui perfunctus arduis
Astris vivit lucidis
Jam aeternitatis

Recordemur candidi
Nominis altoris : |
Judicis justissimi,
Sancti Regis medici,
Docti professoris

Omnibus honoribus
Summa laude gestis, : |
Quamvis jam sit mortuus,
Quamvis humi conditus,
Hisce vivit festis

Libris vixit, quod flos
Marcuit vitai : |
Libris ac per liberos
Nomen vivit apud nos
Nibilis Olai

Nomini Borrichii
Cautum est alumnus, : |
Ut Minervae dediti
Degant annos liberi
Atris ab aerumnis

Nomini fortissimi
Viri gaudeamus : |
Atque laudes domini
Sacri domicilii
Artium canamus

C. Gyrring 1926

Til den faldne, men genopstandne Nikolaj Frederik Severin

Mel.: *Hist hvor vejen slår en bugt*

Hvilket uanstændigt kvaj,
ham, der knuste NIKOLAJ, :|
at han dukked' sig og gik
fra den knuste FREDERIK!
Uden mod og disciplin
Stak han af fra SEVERIN.
For der er jo noget ondt i
At gå rundt og knuse
GRUNDTVIG!

Stå der, støbt i gips – og bleg
ligner dårligt NIKOLAJ. :|
Spræl og farverig gestik
kendetegner FREDERIK.
Han er livets vitamin,
evigunge SEVERIN.
Gipsstøv går vi ikke rundt i.
Busten sprak – men ikke
GRUNDTVIG.

For Mands Minde viste vej
når han talte, NIKOLAJ. :|
Mens årtier kom og gik,
leved' alt i FREDERIK.
Danmarks vej er din og min,
fik vi lært af SEVERIN.
Han var viis og underfundig
her på talerstolen,
GRUNDTVIG.

Hvilket paradoks, at jeg
skal afsløre NIKOLAJ! :|
Du, der med dit skarpe blik
tog mit slør bort, FREDERIK!
Det er alvor, fest og grin:
at du opstår SEVERIN!
Vi på Borch ser noget sundt i,
at du atter står her,
GRUNDTVIG!

†EAN 2012

Borchiansk Kjempeqvad

Mel: *Aarbus Tappenstreg*

På Borchs Kollegium gik jeg lad,
Jeg ingenting bestille gad,
min sjæl var led ved indeliv
og blodløst tidsfordriv.
Da kom en grumme flot sergent
og råbte: ”Hov, du der student!
Mor Dannemark er stedt i nød,
skal hun nu vorde død?
Ti-tyve tusind prøjsere
(den værste samling løjsere)
ståe sønderud og true os,
for de vil nemlig kue os.
Afsted da, hver, hvis unge hu står til at slås
for fædreland og konge mod det tyske ros!”
- Da smed jeg min krock-kølle ind i et stauedebed,
sprang hastigt på hesten, som hververen havde med,
vi nåede dampskibet, just som det sagte gled
fra bolværket ud på Det store Bælt.
Samme dags aften stod jeg under fanerne,
da tyskerne viste sig, spændte vi hanerne,
jeg sigted' og skød,
jeg sigted' og skød,
til fjender i bunker omkring mig flød.

Det var ved Sankelmark Sø, jeg til sidst
fik selv så brat i mit bryst noget spidst,
som blæste livsgnisten ud med et pist,
og det må siges at være lidt trist.
- Ja, så døde jeg kort sagt,
men jeg håber, at Borchten ej glemmer mig,
at stenen i plænen i haven ej skæmmer sig.
Jens gik omkuld,
nu er han muld,
sit land og sin drot var han tro og huld.

BL (Bent Lumholt) 1958

Alternativ alumneliste

Mel: *I en kælder sort som kaul* (alternativ mel: *Vejen går til Nøddebo, Blomstre som en rosegård, Højt fra træets grønne top* eller *Gaudeamus Igitur* - alt efter lejligheden og forsamlingens temperament)

Pekel, Plade, Mule, Dass,
Blædel, Vaupell, Humlum
de har alle boet på
Medici Kollegium
Det har også Høvinghoff,
Muus og Mürer, Lindelof,
|: Hammershaimb, Wroblewski

Bolle Rørdam, Horrebaw,
Balle, Stabel, Bytzow,
Hurtigkarl, Ramm, Bræm og Holm
Gründer, Reiss, Busch, Platou
Thode, Hummer, Mohr og Moss
Hemmer-Gudme, Bing-Dons, Foss,
|: Feddersen og Kempe

Lisse, Luffe, Sick og Rask
var her alle fire
det var også hr. H. C. J. J. S. H. Siiger,
Nascou, Nislew, Gøttsche, Hald,
Colsmann, Keilhau, Kraft og Kall
|: Schive, Osten, Schurmann

Trøjel, Milo, Greibe, Torm,
Nutzhorn, Jacobæus,
Schiørring, Halling, Flemmer, Moth,
Ræbild og Dorschæus
Bast og Burd og Bing og Bang
Døderlein, Fich, Funch og Tang
|: Bierfreund, Hoff og Fernet

Et mirakel er det vel
vi får lov at sidde
fem år her på Col. Medic.
uden selv at hedde:
Deichmann-Branth, Horn, Federspiel
Wørmer, Valeur, Stockfleth-Pihl,
|: Tauber eller Kure

JS 2008

Ad omnes!

Et par knarvorne ord fra uralumnen

Mel: *Ljfligt fløjte Vælsklands...*

Bly og stum til daglig jeg beskules
i kollegiets lille urtegård,
men nu skal I passe på hr. Kules,
for en enkelt gang jeg mæle får.
Mangt og meget har jeg set gennem tiden
fra den første dag, jeg soklen besteg.
Ak, hvor Borken har forandret sig siden,
akk - fundator skammeligt man sveg.

Ja, hvad tror I, *Borch* han ville mene,
hvis sit hus han kunne se i dag?
Mon han ikke ville brat forstene
- selv helt ud i sine ydre lag.
Ordene, som Eva sagde til slangen,
rummed' næppe nok hans fnysende harm,
hvis han kigged' ned fra paradisvengen
ved sin høje himmel-vindueskarm.

”Seksten lærde, flittige studenter,
rige kun på fromhed og på dyd,
skulle nyde godt af mine renter,
om de disputerer uden snyd”.
Jo, god morgen! Se nu disse krabater,
som i dag på Borken dasker omkring:
Nitten gamle, dovne kandidater,
rige på guld - af fromhed ingenting.

Borchianeren i gamle tider
klokken fem stod op og læste glad
allermindst tre-fire hundred sider,
før han tænkte på sin morgenmad.
Helt er nu forstummet pennenes skratten,
men i kor der lyder rungende snork.
Nogle vågner først omkring klokken atten
- det er gå't tilbage siden Borch.

Engang herskede den rette lære
blandt teol.'erne på Coll. Medic.
"Noahs hattenummer?" ville være
barnemad for disse mænds logik.
Nutildags er troen ulden i kanten,
Tideherv og Bultmann læser man helst,
bøger af Niels Bohr kan ses på servanten
Hvordan skal de folk dog blive frelst ?

Før var bare tanken om en kvinde
helt utænkelig i dette hus.
Alma Mater var vor herskerinde,
her var ikke tid til skørtesus.
Nu er det forbi med dyden på Borken,
pigebørn man ser fra kælder til kvist,
ja, det sker, at vi besøges af storken
- åh, hvor Borken dog er blevet trist.

Skade, at man kun kan stå og ruge
på sin sokkel, stivnet i metal.
Man ku' ellers nok ha' lyst at muge
ud i denne store Augiasstald.
Jeg må nøjes med at opfordre alle:
Lad af flasker springe proppernes kork,
råb så et HURRA - det rigtig skal gjalde:
Skål for hædersmanden OLE BORCH !

PEH (Poul Einer Hansen)
Jubilæumsfesten 1966, revideret
til Teaterfesten 20. april 1968
(først ord i tredje vers revideret 2009)

Lovsang til Borchens fædre

med et lidet tillæg om mødre

Mel: *Sov mit barn, sov længe*

Borchs kollegiums aner
er mænd i lange baner.
Her fra Borch - det ved Gud
sprang det danske åndsliv ud,
Borchs kollegiums aner.

Borch, kollegiets stifter,
ved alkymist-bedrifter
parred dragen med en ørn,
og fik lutter lærde børn,
Borch, kollegiets stifter.

Ludvig Holberg, nordmand,
en lille spinkel stormand,
skabte danskens lattersprut,
men forblev selv streng og mut
Ludvig Holberg, nordmand.

Doktor **Ole Rømer**
var en slags højlerd strømmer.
Han gav *lyssets toven* navn,
og oplyste København,
doktor Ole Rømer.

*TALEKOR: Hvilken skam
han ikke var Borchianer!*

Islands **A. Magnæus**
indsamled' ting forgæves.
Alt forsvandt ved byens brand.
Et par saga'r frelste han,
Arme A. Magnæus!

H.A. Brorsons Borch-tid
var gilde-tid og snork-tid.
Så hans liv var mindre trist,
før han selv blev pietist.
H.A. Brorsons Borch-tid.

Grundtvig-far med skægget
holdt her *Mands-Minde*-præket.
Talerstolen, hvor han stod,
kan vi stadig skue mod,
Grundtvig-far med skægget.

Digter **Peter Faber**
blev *Høit for Træets* skaber,
skrev *Dengang jeg drog af sted*,
men selv drog han ikke med,
digter Peter Faber.

Jens Palúdan-Müller
en stor slægts efternøller,
ham gav Danmarks sag et spark
han faldt ned ved Sankelmark,
Jens Palúdan-Müller.

Svend Holm-N., den store,
og bedste blandt efører,
Lærte folk om Israel,
holdt med Palæstina selv.
Svend Holm-N., den store.

Motzfeldt, nu kong Grønland,
en hidsigprop, men skøn mand,
drukmås, altid avleklar,
blev det halve Grønlands far,
Jonathan, en skøn mand.

Bly **Poul Einer Hansen**
vil helst gå bag af dansen.
Men bag Roald Als'es streg
gemmer Hansens humor sig,
bly Poul Einer Hansen.

Joachim von Garff's *SAK*
blev verdenskendt i Danma(r)k.
For på bogens sider står
hvert et suk fra/om Kierkegaard.
Joachim slog til - SMAK.

Mænd i lærdoms klæder
har indbragt Borchens hæder.
Vil **vi** med i fremtids sang,
må vi faktisk straks i gang,
mænd i lærdoms klæder.

Hvor er Borchens **kvinder**?
hvor Borchens aner-inder?
Kvinder kom fra første stund,
men nok mest om natten kun.
Hvor er Borchens kvinder?

Karen Horsens, domprovst,
var nok blandt kvinde-køn sjov'st.
Hented' mod hos Tidehverv,
uforfærdet, skide-djærv,
Karen Horsens, domprovst.

Tillad, at vi priser
M. Auken, som var gris her.
Men hun blev først rigtig stor,
da hun ægted en efor.
Hvad så det beviser?

Hos **Charlotte Weitze**
kan man af troldkunst meg't se.
Folk har spurgt, hvad tanken var
men *Fandekke* noget svar
hos Charlotte Weitze.

Fremtids borchske aner
bli'r pi'r i lange baner.
Synger vi om hundred år,
vil vi se, hvor kvinder står
først blandt Borchens aner.

Hvorfor sku' vi lyve
helt fremme ved vers tyve.
Bli'r vi vidt berømt en dag
bli'r det vores afkoms sag.
Lad kun rygter flyve!

†EAN 2004 (ny version)

Borchens sten

Mel: *Hist hvor vejen slår en bugt*

Hist hvor fliserne slår bugt
står en mindesten så smukt. : |
Den er, som vi alle ved,
nærmest en seværdighed.
Vil I vide klar besked,
minder den om tapperhed.
Hundred år den stod i haven,
trykket stakkels Jens på maven.

Vi har også andre sten,
og for blot at nævne en : |
lad os tage Kbh,
stenen huset hviler på.
Skønt af alderdom lidt svag
lever han den dag i dag.
Lad ham aldrig afdø. Amen!
For så styrter huset sammen.

Husets mange embedsmænd
fryder sig ved gerningen. : |
Magt gør glad, og magt man får,
når man som inspector står.
En kun magted ej at le:
han som valgtes til IC.
Sten, da faldt fra omnes' hjerte:
"Så kan fjolset fand'me lær' det!"

Nederst i vor embedsstand
finder vi vor banemand. : |
Banen, som vi krokker på,
og hvor nylig brokker lå,
er nu græs/grus-frikassé,
IH råder bod på det.
Hvis han ikke tåler mo-sten,
kaster vi ham på kompo-sten

Når en svensker på chausséen
pisser på vor trappesten, : |
løber pisset fluks retur
og han råber mod vor mur:
"Vän, var hittar jag en port,
där mitt piss kan löpa bort?"
ID råber uden omsvøb:
"Nummer ni har bedre afløb!"

Der er sten på Borchens vej,
sten for dig og sten for mig. : |
Man kan roligt stole på,
at man nok sin sten skal få.
Jens han fik sin ære-sten,
stifter fik sin blæresten.
Derfor skal til tider sene
Borchen prise sine stene.

Vers 1, 2, 3 og 6: Ukendt forfatter

Vers 4 og 5 (samt de sidste
to linjer af vers 3): TN & JS 2009

Colleg. medic.

På heftets ryg der står et stik,
som det er sjovt at se på:

Colleg. medic., Colleg. medic.

Jørg. Jørgensen, Kbh.

Og stikkets ordlyd synges let,
af den, som intet kvaj er,
på Kuhlaus gamle menuet
fra *Elverbøi* af Heiberg.

Den mand har kunnet sin metrik,
der kunne den idé få:

Colleg. medic., Colleg. medic.

Jørg. Jørgensen, Kbh.

Ved fester er det ingen sag,
at glæde sig ved legen,
så nyd det nu i fulde drag.
Det passer hele vejen!

Colleg. medic., Colleg. medic.

Jørg. Jørgensen, Kbh.

Colleg. medic., Colleg. medic.

Jørg. Jørgensen, Kbh.

Colleg. medic., Colleg. medic.

Jørg. Jørgensen, Kbh.

Colleg. medic., Colleg. medic.

Jørg. Jørgensen, Kbh.

På Borch er det en gammel skik
(den skik vil længe be-stå):

Colleg. medic., Colleg. medic.

Jørg. Jørgensen, Kbh.

For denslags dybfølt poesi
formår perfekt at samle
i Kuhlaus flotte melodi
selv spæde børn og gamle.

Dens ord er fyldt med politik,
og rimer fint på VK

Colleg. medic., Colleg. medic.

Jørg. Jørgensen, Kbh.

Hvis du går ind for skattestop,
og elsker, staten sparer,
syng med af fulde hals og krop,
mens menuetten varer.

Dens formel er en trylledrik,
hvoraf du kan en ske få:

Colleg. medic., Colleg. medic.

Jørg. Jørgensen, Kbh.

Den virker på et øjeblik,
og alle ting kan ske så:

Colleg. medic., Colleg. medic.

Jørg. Jørgensen, Kbh.

Som råd til kronprins Frederik
kan formlen her måske gå

(*Colleg. medic., Colleg. medic.*

Jørg. Jørgensen, Kbh.):

Ved flittig lagengymnastik
kan Mary en bébé få.

Colleg. medic., Colleg. medic.

Jørg. Jørgensen, Kbh.

Den fanger let en lille strik
med trusser og med BH.

Colleg. medic., Colleg. medic.

Jørg. Jørgensen, Kbh.

Den virker gavnligt på en (*bys!*),
som man har lyst at se stå:

Colleg. medic., Colleg. medic.

Jørg. Jørgensen, Kbh.

Til sidst, da stemmen rent slog klik
og du gav hjernen ble på,
(Chholleg. medichhh., Chhhhhhol leg. medickkhhk.
Schørg. Schørgensjen, Kbh),
du sang dit sidste drukne hik,
før du som ren gelé lå:
Colleg. medic., Colleg. medic.
Jørg. Jørgensen, Ak ve! åb!

†EAN 2004

Col. Medic. – Ej kold

Mel: *Go' nu nat*

Col Medic

Ej kold, men rar og varm

Selv mod gaden med dens svenske fulde larm

Vi hør' både skrald og skrål

Når en bold går i et mål

Dam dam dam dam dam dam dam

Col Medic

Ej kold, men rar og varm

fest (: Ole's / skyde- / krocket- / sommer- / jule-)

Vi er hos ** gæst (**: BC / IH / ID / IC)

Her er folk i både kjole, hvidt og vest

Der skal danses natten lang

Kan ske pladsen bli'r for trang

Dam dam dam dam dam dam dam

*fest

Vi er hos ** gæst

Hortus vor
En have - nu med græs
Rødderne har været meget under pres
Gammel guldregn kom af vej'n
Den blev fældet under regn
Dam dam dam dam dam dam dam
Hortus vor
En have - nu med græs

På et locum
Bli'r examerne fortrudt
Herreklubben prøver at få svinet skudt
Her er bøger - her er spas
Og en sjælden gang kalas
Dam dam dam dam dam dam dam
Herreklub
Der fik de svinet skudt!

Col Medic
Vor bolig og vort hjem
Vi har både dør og hjerte sat på klem
Lad os hylde det påny
Det bør klinge højt i sky
Giv en borchiansk salut!
Col Medic
Vor bolig og vort hjem

KS 2008

Oles kollegieshow

Mel: *Kender du det? (Mona, Mona, Mona)*

Der er et lille apotek, hvor man kan få et stykke mad
To tvivlsomme kollegier, er det rigtigt eller hvad?
Jo, bevares en Geddegård, med spøgelse en masse
Men jeg ved godt, hvad der får førstevalg, når jeg skal ha' et glas
Det er kollegiet, der holder, det er hytten, der er fed
Det er en optursgrinerbanjobolig, man ku' blive ved
For de har en diskokugle, og en statue af bly
Den er der ingen, der kan toppe i en ellers effen by

- For Regensen, den er overtrang, dens gård er helt forkert
På Borchten er der plads til alle, ingen bli'r kasser't
Åh Ole, Ole, Ole du var klogere end klog
For dit kollegieshow
Har kørt i mer' end tre hundrede - år år år år år år år år år

Kanske man bor en smule pakket, og må vente på sin douche
Og har du købt en spegepølse, mærk den med en tush
Og hver gang man selv skal sove, så skal andre spille sax
For privatlivet kan findes i en klassiker fra Kraks
Men der er ingen grund til klage, kun ”Åh nej, endnu en fest”
og ”Kan man kun se TV-2, når vinden kommer fra nordvest?”
”Og, hvem fa'en har spist det halve, af den kage jeg har bagt?
Det er sgu nok det samme fjols, der aldrig ta'r sin køkkenvagt

- Har du loca på en sjoergang hvor alting er forkert
pis ud på Grønnejorden og få tæsk af Rocker-Gert
Åh Ole, Ole, Ole du var klogere end klog
For dit kollegieshow
Har kørt i mer' end tre hundrede - år år år år år år år år år

Det er jo stedet, hvor man forsker, disputerer og bli'r lærd
Og syn's at Noahs hattenummer ik' er særligt svært
Hvor de andre hedder omnes, og hvor Herkules bli'r våd
Og det er ik' kun når det regner, hvem, der så har fundet på'd
Der er et regelsæt i kroket, der ku' ryste gamle Kant
Og en skydekonkurrence, hvor en rus engang forsvandt
Der bli'r også drukket toddy, ved den første smule slud
Og så en kæmpe spand Sauterne, når vor guldregn springer ud
- Ja, det er en herlig overgang, så nyd den mens I kan
Fra Nøglehul til Jomfrubur, må lykken være sand
Åh Ole, Ole, Ole du var klogere end klog
For dit kollegieshow
Har kørt i mer' end tre hundrede - år år år år år år år år år

SF (Søren Frellesen) ca. 1995

Arkitektens vise

Mel: *Jeg har set en rigtig negermand*

Jeg' perfekt, for jeg er arkitekt
Jeg kan li' at holde regnskaber total fordækt
Jeg en bondegård mig bygge vil,
jeg har lige rullet Borchten for en mil.
Til sommer vil jeg flytte til Bahrain
der elsker de mit badeværelsesgulvdesign
Og efterlades Borchten vakkelvorn
så lov et vel-Friis'eret køkkentårn! (køkkentårn)
Hvis det i retrospekt var et skidt projekt,
er jeg undskyldt med, at jeg var tem'lig stegt

TN, JS, KS et al. 2008

Råd og vink til min efterfølger

Mel: *Nu går våren gennem Nyhavn*

Du er nu efor for Borchén
og din lykke dermed gjort.
Du tar huset først i øje
li' fra kvist til gadeport.
Og så hilser du på omnes,
grise, døde, embedsmænd.
Alt vil være fryd og gammen.
Endnu ser du intet ”MEN”.

Det at nævne ud alumner
kommer du jo let omkring.
IC har lagt alt til rette,
du gør nærmest ingenting:
”Denne m/k ønsker omnes,
vil du skrive under her”!
Og så tar du kuglepennen.
Det blir ikke til besvær.

Så skal du helst følge med i,
hvordan dagliglivet går.
Du skal dele ud legater,
som er klar hvert halve år.
Til et møde må du også
stille op i ny og næ,
høre på Regensens jammer
samt dens provsts beklagelse

Dertil kommer årets fester,
særligt to, som du nok ved:
en til jul og en til sommer
(husk at ta' en cognac med).
MEN! Nu kommer det, som du får
- ikke løn, men - ære for:
du skal nemlig hylde Stifter,
just fordi du er efor.

Alt det andet ordner IC
(ikke helt, men næsten vel).
Kun den tale for vor Stifter
må du altså klare selv.
Skønt trehundred år er gået,
siden Stifter heden for,
skal du sørge for hans hyldest
qua pro tempore efor.

Og så ved du ikke, hvad du
gribe skal og gøre i.
Prøv det ene, prøv det andet
- det blir altid ram forbi!
Tal om Stifter og hans rejser
- det er hørt til hudløshed.
Prøv så den dér med prinsessen
- omnes' kæber går af led.

Du kan så måske forsøge
dig med Stifters halte ben.
Men for omnes er det ét fedt
med hans ben og nyresten.
Hvis du tænker: Så må emnet
være something aktuelt
- råber omnes straks: For fanden,
vi vil høre om vor helt!

Altså summa af summarum:
dette er en apori
(sådan kalder vi jo den slags
i den høj're teori).
Derfor kan mit råd kun blive
efter mine egne år:
Bring et leve ud for Stifter
- jeg vil tro, at det forslår!

Jens Glebe-Møller 1986

Eforens pris

Mel: *Josephin*

Hvem sætter Borchianerne højest på denne jord ?

Vor efor, -for, -for, vor efor, efor, efor

Hvem kan vi nemlig takke for, at vi på Borchten bor ?

Vor efor, -for, -for, vor efor, efor, efor

Hvem holder fast og mandigt om Col.Medic.'ens ror ?

Vor efor, -for, -for, vor efor, efor, efor

Hvem styrer skuden fremad (selv om farten ej er stor) ?

Vor efor, -for, -for, vor efor, efor, efor

Hvem er til hver en tid vor reserve-far og -mor ?

Vor efor, -for, -for, vor efor, efor, efor

Hvem siger, når det kniber: ”Kom til mig, du lille nor” ?

Vor efor, -for, -for, vor efor, efor, efor

Hvem er i vort kulturliv en lysstærk meteor ?

Vor efor, -for, -for, vor efor, efor, efor

Og hvem er i sit fag en veritabel Koh-i-Noor ?

Vor efor, -for, -for, vor efor, efor, efor

Hvem holder lange taler og siger..... kloge ord ?

Vor efor, -for, -for, vor efor, efor, efor

Hvem plukker af vort sprog et ret så udsøgt blomsterflor ?

Vor efor, -for, -for, vor efor, efor, efor

Hvem vil ved denne fest drikke mer' end nogen tror ?

Vor efor, -for, -for, vor efor, efor, efor

Hvem bli'r allig'vel ikke mere fuld end som i fjor ?

Vor efor, -for, -for, vor efor, efor, efor

Hvem tror I, vi skal hylde med tre HURRA i kor ?

Med HURRA i kor - HUH HURRA RA RA i kor ?

Vor søde eforinde og vor elskede efor,

-de efor, -for, -for, -de -de -de -de efor !

PEH (Poul Einar Hansen) 1967

RI's beretning *in absentia*

Mel.: *Marken er mejet*

Pæren er sprunget, og fjernsynet flimrer:
alle famler farefuldt i mørke stuer rundt.
Nyvalgt alumne i fraværet glimrer,
passer alt for sjælden -- måske aldrig?! -- denne dont.
|: I en samlet trop omnes råber: "Stop!"
IC føjer til et kommandantisk: "Stram nu op!" :|

Mulm alle vegne: "Hvor er dog avisen?"
Borchens gange sortner: "Hvor er nu min skydehat?"
Grønsværens kampe må skues på Grisen,
kun når der er Tour de Frankrig tager R-I fat!
|: "Kom nu dovne karl, find så den kanal,
tv-pakken strækker, livet er en jammerdal!" :|

Ingen på lokum kan læse i bladet:
Femina og Jumbobog -- da alt er sort i sort.
Gulvet er sløret, man fumler i badet,
glider, mærker efter: Er det sæbe eller lort?
|: "Lys og klarhed, nu! -- det er sagens clou.
Ellers kommer vi og rister dig, det er partout!" :|

Fejt svarer R-I mod klagelavinen:
"Man skal læse digte, droppe fodbold — det er tamt!
Mørket er sikring mod bombemaskinen,
var det under krigen, var vi aldrig blevet ramt!"
|: Borchén går amok: "Nu det fand'me nok!
Skaf så lys og T-V-tre, for ellers: Ragnarok!" :|

Langsomt, men sikkert, så R-I opdager:
"Nye pærer skal i brug, når gamle er udbrændt!"
Man finder stigen og klatrer, men klager:
"Fuck, hvor er det hårdt — jo, jeg må ha' en assistent!"
|: "Må vi være fri, du er kun R-I!
næsten uden tjanser, lavest i vort hierarki." :|

Dog nu i aften jeg gerne genvælges,
jeg har endnu mange, mange pærer at tilse!
Jeg lover helligt, i lys I vil svælges
helt fra kælder til vor kvist, i bad og på wc.
|: Giv en chance til, jeg mig oppe vil,
lad den mørke fortid få et lysfuldt efterspill! :|

FP 2007

Forår på Borchten

Mel: *Nu går våren gennem Nyhavn*

Nu går våren ind på Borchten
i et let og lårkort skørt,
og den lærde studiosus
trænger til en lille flirt.
Hele vint'ren har han siddet
på sin bag og boget den,
men nu skinner solen atter,
bogen ry'r i krogen hen

Han har mærket saften stige
i den gamle Adam op,
så han ryster støvet af sig,
af sin læsetrætte krop;
han vil drikke, han vil danse
til musik af bægerklang,
han vil synge drikkeviser
og en liden elskovssang

Derfor byder vi til gilde
her i Olufs faste borg:
Kom, I tøser søde, snilde
til at løse elskovssorg!
Vi vil danse hele natten
her i månens gyldne skær,
mens Hr. Kules bleg, men fattet
helt misund'lig på os ser

Kom og fyld nu jeres bæger,
skål for Oluf, vor mæcen! S K Å L !
Lad os skåle for eforen
og for -inden, vær ej sen! S K Å L !
Skål for kvinden ved din side! S K Å L !
Skål for IC, skål min ven! S K Å L !
Skål for alle her i huset,
fyld nu jeres krus igen! S K Å L !

Forfatter ukendt

Stald op din læsehest

Mel: *Herlig en sommernat*

Tonene er slået an,
nu er det tid, at man
vover sig fem med en vise.
Hvad skal den handle om,
det ved vi alting om:
først skal donator man prise.

Altså, som alle ved,
starter vi troligt med
den om ”den gamle professor”.
Dernæst besynges glad
”Jens” i et kjenpequad,
smukt blandet skæmtten med alvor

Og – hvem var det, som lo?
– nu til ”fundatio”
hæves alumnernes bryster.
Så – Herren stå os bi!
– skal vi med ”Olai”
kvæde med rungende røster.

Dette kompendium
gir mig delerium,
hvor kan man finde en vej ud?
Stifter er død som sten,
Jens har sin egen en
– tiden er moden til nybrud!

Det, som jeg nu og her
(afdøde koryfæ’r
sikkert i gravne sig vende)
ber om er altså at
i denne sommernat,
lader man livsgnisten brænde.

Livet er alt for kort,
bør ikke ødes bort
på vore henfarne døde.
Nyd hvad du for dig ser,
flasken på bordet her,
pigen med læber så røde.

Stald op din læsehest,
skynd dig til havefest,
tøm dig et bæger på vejen.
Haven er grøn endnu,
selv er du ung endnu,
endnu er natten din egen!

Forfatter ukendt 1963

Når linden den løves

Mel: *Når egne knoppes*

Når linden den løves,
og hjernen den sløves,
mens duerne støjer i elskovens kur;
når musen fortæller,
mens guldregnen hælder
sig ned over Rendtorffs formørkede bur
|: da dages, da kommer
den Borch'ske skærsommer,
farvel du semesterets kedsomhedslur

Hør køllerne svinges,
og kuglerne tvinges
igennem selv midtbuens snævrreste port;
se musklerne strammes,
og pinden den rammes,
så frispillerlivet det bliver så kort,
|: (nu dages, nu kommer
den Borch'ske skærsommer)
vi spiller igen for at hævne den tort

Når spillet det endes
og skridtene vendes
mod havens beskidte, umalede bord,
når kaffen den dufter,
mens sommervind lufter
igennem rubiniens lysgrønne flor,
|: da dages, da kommer
den Borch'ske skærsommer,
de er her, de skønneste timer på jord

O fly ej for snarlig,
men bring os lidt varlig
til festens den lyse skærsommernatsstund!
Vi vented' med længsel
i kamrenes fængsel
på duften fra pigernes dejlige mund,
|: men nu, hvor du kommer,
du Borch'ske skærsommer,
så tag mig og før mig til min piges mund!!!

JM & OKC (Jonathan Motzfeldt
og Ove Kristian Clausen) ca. 1964
(mindre ændringer ved JS 2009)

Haveballede

Mel: *Grøn er vårens hæk*

Grøn er Borchens hæk,
bogen kastes væk,
og de små magistre får nu vinger.
Køllen hentes frem
fra sit mørke gem,
alle kuglerne for livet springer.

I den tavse nat,
som en stor dukat
månen stænker guld på alle grene.
Lysene blir slukt,
bogen også lukt
rotten kun nu lister rundt alene.

Grøn er Borchens hæk,
bogen er smidt væk,
alle små magistre armen svinger.
Glasset hæves højt,
og det røde sprøjt
ned i bugen flyr på raske vinger.

IL 1958

Lindens farver – en sang fra haven

Mel: *Vindens farver* (sværhedsgrad **** - ikke på sådan en *Når linden den løves*-måde, men mere *Oles kollegieshow*-stykke).
Synges med lettere grådkvalt stemme og akkompagneres af alt andet end violin!

I tror, I ejer hvert et blad, I finder,
at Haven kun er skabt til jeres gavn.
Med se blot et par hundred' år tilbage:
Jeg var den smukkeste i hele København!

I klipper, fælder, hakker og huserer
19 uvidende studenter og en gris.
Hvor Oles botanic' han sku' regere,
her betaler jeg nu alt for høj en pris.

Har I aldrig hørt om gødning og en kærlig hånd?
Lidt hestemøg, noget solskin og et klem.
Hvis I brugte akademisk tid i haven,
|: så ku' I male alle Lindens farver frem :|

På soklen står ”min gode ven” Hr.Kules
og Liden Våning d'er i Borchens ly,
”og vi er bundet sammen i naturen”,
men for filan de er skabt af sten og bly!

Kom med ad skjulte stier gennem haven.
Kom med – nej se, er det en rottefæld?
De søde pus, de bedste kammerater,
dem kæmper I nu for at slå ihjel.

Har I aldrig hørt, at lige børn de leget bedst?
Hr.Kules han er flot, men kold og klam.
Nej, lad os levende i haven sammen lege,
|: så ku' vi male alle Lindens farver frem :|

”Hvor høj bli'r mon vinen i år?
Det' godt spurgt min ven,
når Jeudan fælder den!

Skønt I intet ved om gartneri og botanik,
så ku' jeg ikke ønske meget mer'
en 19 smukke, skønne, støjende alumner,
som virkelig forstår at invader'.
Og I skyder, kroketér,
holder fester og jeg ser,
hvordan I maler Lindens farver frem.

MD 2012

Takt og tone

En vise om interkollegial fælleseje

Mel: *Røर्वise fra Folk og røर्वere i Kardemommeby*

En borchianer må ha' pli
til hverdag og til fester
Vi går på dydens smalle sti
vi, helgener blandt gæster.
Og uanset hvad andre si'r,
så rø' vi ikke Elers' pi'r
Vi negler os højest en ting eller fi'r
Det forventes man ta'r sig en souvenir

På rottereden går vi ind
Med hujen, sang og råben.
Vor kode-pusher hedder Finn,
så porten den står åben.
Vi går når halsen den er tør
og kø'r tilba' i trillebø'r,
men eller så ta'r vi ik' mer' end man bø'r,
kun en buste, et sværd og en gammel dø'r

Så går vi hen til nummer ni
og hopper over muren.
Vi kigger lidt på maleri,
det er en del af turen.
Der står en lille lodden fyr,
et eg'rn – de er jo skadedyr!
I nød(d)en man kender sin nærmeste ven:
alle egern er væk, før vi går igen

I Pisserenden, fuld af nag
og had og skumle drifter,
vi kæmper for den gode sag
og samler underskrifter.
Hvor bøssen bliver luftet tit,
og pisserende dufter blidt,
selv måtten er fuld af det pisgule skidt,
så den ta'r vi med ud – ja, det var så lidt!

†KS & JS 2011

Evolution eller noget om dyr

Mel: *Katinka, Katinka*

De gamle kollegier vi rangordner her,
fra rosset og til det sublime.
I synes måske, at syntaksen er sær;
det er, for at sangen kan rime.
Den handler om evolutionsteori
og vi står i toppen af dens hierarki.
Vi håber, I tilgi'r en slem omgang blær
vi skrev den jo kun på en time.

Regensen er byens bakteriekult:
En ækel og stinkende skedel!
I skidt og i møj lever de i tumult,
éthundrede rotter i rede.
Ta'r penge og buster med Steward i front;
at stjæle og rane er hverdagens dont,
for intet tilfredsstillende gnavernes sult.
Som ukrudt må de holdes nede.

I strædet Sankt Petri har hønsene hus:
Ti egocentrerede strigler!
De lever i selvpromoveringens rus
og klæber til Blachmann som igler.
Selv Valkendorfs haner sig ofte blamer?:
Ved juletid ses de i hønernes fjer,
for høner og haner har alle fidus
til håndtasker, sko og tekstiler!

Hos e-ger-ner-ne henne i nummer ni
de drikker sig sjældent fra sans og
fra samling, men får de en enkelt tequila,
ter de sig vildt som chimpanser.
Den hinkestensbrillede fysikerflok
og ditto teol'er kan ikke få nok
af fuldmandsløjer og slig gøgleri,
når de smider bogen og danser.

Men Vartov må være *det manglende led*,
om dem kan vi ingenting vide.
Hvem er de? Hvor bor de? Hvad var det, de hed?
Utroligt, vi fandt dem i tide!
Helt ude på volden i Ingemann(?)s-land
er huset ej bygget på klippe, men sand.
Dog har de to ovne, det sikkert vi ved!
Har de mon et sted, vi kan skide?

Og nu til den stor-slå-e-de konklusion,
hvor al konkurrence er kværket.
Her peaker kol-le-gjer-nes evolution.
Det må I da have bemærket.
Ja, Borchten er überlich ypperlighed,
Kol-le-gi-e-sam-vir-kets stærkeste led!
På højeste stude står Borchs bastion:
den fuldkomne krone på værket!

FP & TN 2009

Julegrisen

Mel: *Snefløkke kommer vrirlende*

Vi grise kommer vrirlende
ind gennem døre trimlende,
vi dumper ned fra himlene
på Borchs Kollegium!
Vi myldrer med til festerne,
vi hilser pænt på gæsterne
og laver grin med præsterne,
før man får set sig om!

I haven og på trapperne
vi kommer altid klapprende,
og snakkende og plaprende
vi frit går ud og ind.
Vi griser lidt på gangene,
vi synger med på sangene
og praler af vor prangende
titul som Borsche-svin!

Nu sidder vi ved dugene
og fylder bravt i bugene
og næserne blir luende
af sprittet åndedrag
og ballerne er hængende
hver bukserem forlængende,
så fjedrene i sengene
vil springe med et brag

Igennem juledagene
kalorje-overslagende
og natronpulver-snagende
vi vralter tungt af sted.
Den meste tid småsovende
vi bøvsér tyst i krogene
og linder lidt for bovene
for dér skal mere ned

Herkules rynker brynene,
og blikke kommer lynende.
Men hans knap nok begyndende
protest blir standset brat.
Alumnerne vil ikke vær'
foruden deres grisetær',
just nu, hvor Julen kommer nær
alt med sin grise-skat!

Vers 1, 2 og 5: Forfatter ukendt 1959
Vers 3-4: PEH (Poul Einer Hansen) 1964
Redigeret af JS 2009

Borchiansk juleglæde

Mel: *Katinka, Katinka, luk vinduet op!*

Vort daglige liv er beskedent og tyst,
vi sidder blot tavst og studerer.
Så lydløst udkæmpes al åndelig dyst -
man ved knapt, om man eksisterer.
At blive totalt af filistrene glemt
kan åndlivets herrer godt føle som slemt.
Vi tilgi'r dem gerne til hverdags, såfremt
de husker os, når vi har fester.

Alumne, alumne luk vinduet op,
for nu skal der festes på Borchén.
I Kannikestrædet skal nu sættes stop
for alle filistrenes snorken.
Nu skal vi ha' lyde med feststemning i,
og festglæde klinger nu bedst i det fri.
Ved hjælp af det ekko, som mure kan gi',
forstår vi først selv, hvor vi fester.

Vi stabler tallerkner med gjaldende klang
og klirrer med sølvtøj og flasker.
Vi hylder fundator med højroestet sang,
og kokken får klap, så det klasker.
Og skønt det er spansk og en fodbold-idé,
hvis dybere mening vist ingen kan se,
så slutter vi hvert et hurra med OLÉ -
og så er vi klar til fandango.

Ja, julen er årets ekstatiske fest,
det støjer i solhvervets sange,
Lad grantræet danse i midten som gæst.
Selv snor vi os ud som en slange
ad bagtrappe, køkken og smal korridor
ind i "Apoteket", hvor gæsterne glor.
Regensgården fylder vort støjende kor -
de småfolk må lære at feste!

De gamle alumner var ringere stedt:
blot trommer og et par basuner!
Men nu får vi lyd pr. elektricitet,
og det er jo noget, der luner.
Nu skruer vi op, hvor forstærkeren står,
til krukker og knivstøj i stenbroen slår,
for nu har vi watt, som langt bedre end blå
kan stoppes i naboers ører.

Af Beatles og Bowie og Linnet og rock
og sange fra englens sfære
kan vi borchianere aldrig få nok.
Her holder vi julen i ære!
Til påske forlænges en jul, der har stil.
Syng med kære genbo, stem i med et smil,
for sangen forstummer nok først til april,
og det er jo længe at mukke.

(hviskes:) Hvad blinker på gaden så myndigt og blåt?
Hvad genlyder som en sirene?
Hvem banker på porten så brysk og så råt?
Hvorfor får man lyst til at bene?
Alumne, alumne, luk vinduet i,
Vi hvisker indtil deres bil er forbi.
(skeråles:) Men derpå så stemmer vi fuldtonigt i.
Ja, så skal vi sørme ha' gilde!

†EAN ca. 2001

Punschens Chemi

Mel: *Min doktor er en ærlig mand* (oprindelig mel: *Vi Sømand gjør ei mange Ord*; kan dog synges på *Jeg ved et evigt Himmerig*)

At drage fra den høie Plads,
Fra Aanderigets Sphære
De Herrer ned til dette Glas
For dem Chemi at lære,
Det synes vel, men er ei svært,
O, nærm Dem kun min Bolle,
Og De skal see, hvor populært
Jeg skal mit Cursus holde.

Da altid Hjælp man bruge maa
Til Kraftexperimenter,
Troer jeg at burde regne paa
At finde Assistenten.
Bring Vand, Citroner, Sukker, Rum!
Og bring saa Fyr og Flamme!
Og vort Laboritorium
Skal ikke staae til Skamme

Hvad Vandet anbelanger først,
Da hører Theorien
Om Evnen til at slukke Tørst
Ei hjemme i Chemien,
Det løser op, og derfor tør
Man være af den Mening,
At ret det anbefales bør
Vor Maadeholdsforening

Det Stof, som gjør Citronen suur,
Benævner man en Syre,
Men derfor det dog ikke duer
Til Lammesteg med Nyre.
Generer Smagen Dig saa smaat,
Saa kan det vel kureres;
Husk paa, at Alt - og det er godt
Alt kan neutraliseres.

Hvor gaves vel en brav Student,
Der ikke vilde græde,
Naar han blev kaldt indifferent.
Og dog er Een tilstede;
Thi det er Sukkret, som bekjendt,
Og vi vil ei forsones,
Før han og hver Indifferent
I Punschebollen drones.

Naar Rummens Hovedcharakteer
Skal defineres flygtig,
Saa kan man ikke sige meer
End – ja – at den er flygtig.
Imorgen vil den til Din Skråk
I Panden lidt husere,
I Overmorgen er den væk,
Saadan gaer det med Mere.

See, nu skal den da brændes a',
Men hvorfra faae vi Ilden?
Og hvor faae vi Papiret fra,
Som tænder Flammekilden?
Trakrerer I med Glædens Blus
Og Aandens Flyr og Flamme,
Gie'r jeg min Sang til Fidibus,
Det er saagu det Samme.

Peter Faber
Udflugt til Klampenborg
17. juni 1843

En borchianers sidste sang

Mel: *Sådan er kapitalismen*

(Hvis sangen ønskes sunget for en kvindelig afdød, erstattes alle han'er nemt med hun'er. I første vers erstattes "mand" med "sjæl" og i andet vers erstattes "tøs" med "knag")

På en trappe ud for porten
Står en mand og kigger ind
Han er tynd, har skidt på skjorten
Han har tårer på sin kind

Han var rigtig Borchianer
Fuld af liv og ungdoms glød
Havde store fremtidsplaner
Men Olé, nu er han død

Se, hvert loca ud mod strædet
Har han kendt - besøgt på tur
Og som IC får han reddet
Mangt en tøs fra Jomfrubur

Han var prægtig Borchianer
Fuld af liv og ungdoms glød
Havde store fremtidsplaner
Men Olé, nu er han død

Se ham nu en Borchantiner
Fuld af pep og vino rød,
Danser han - en libertiner
Kender ej til sult og nød

Han var ægte Borchianer
Fuld af liv og ungdoms glød
Havde store fremtidsplaner
Men Olé, nu er han død

Med sit studie er han stræbsom
Han "står op og læser glad"
Theca fylder ham med lærdom
Femten bind før morgenmad

Han var mægtig Borchianer
Fuld af liv og ungdoms glød
Havde store fremtidsplaner
Men Olé, nu er han død

Men hver ros' har torn i livet
Glemte er alt om tid og sted
Også om regulativet:
"Maks. fem år kan du få med"

Han var altid Borchianer
Fuld af liv og ungdoms glød
Havde store fremtidsplaner
Men Olé, nu er han død

Før I ved, oprinder dagen
Man skal gå den tunge gang
Rejs jer nu, syng med på klagen
Syng alumnens sidste sang

Jeg er evigt Borchianer
Men er væk, ej læng're kød
Jeg er blandt Her-culianer'
For Olé, jeg er af-død

RLJ & KOM 2006